

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

S P R E N D I M A S

2026 m. kovo 19 d. Nr. 21RE-
(AG-127/07-2026)
Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narių Eglės Bilevičiūtės (pranešėja), Žydrūno Plytniko ir Ingridos Sabaliauskienės (posėdžio pirmininkė), Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo X. X. skundą dėl akcinės bendrovės „Via Lietuva“ įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjas X. X. (toliau – pareiškėjas) skundu Komisijos prašo pripažinti akcinės bendrovės „Via Lietuva“ (toliau – atsakovas, Bendrovė) neveikimą (motyvuoto sprendimo nepriėmimą) neteisėtu ir įpareigoti atsakovą per 10 darbo dienų priimti motyvuotą administracinį sprendimą dėl kompensacijos išmokėjimo už 2025 m. liepos 7 d. Nekilnojamojo turto registre (toliau – NTR) ir Nekilnojamojo turto kadastrę (toliau – Kadastras) įregistruotą teritoriją pavadinimu – kelių apsaugos zonos (III skyrius, antrasis skirsnis), kuriose taikomos specialiosios žemės naudojimo sąlygos.

Pareiškėjas paaiškino, kad atsakovo neveikimas pasireiškia motyvuoto administracinio sprendimo nepriėmimu dėl pareiškėjo prašymų išmokėti kompensaciją už NTR ir Kadastrę įregistruotas teritorijas, kuriose taikomos specialiosios žemės naudojimo sąlygos (toliau – SŽNS).

Pareiškėjui nuosavybės teise priklausančioms žemės sklypams (*duomenys neskelbtini*) (toliau – ir Žemės sklypai) 2025 m. liepos 7 d. NTR ir Kadastrę įregistruotos teritorijos pavadinimu – kelių apsaugos zonos (III skyrius, antrasis skirsnis), kuriose taikomos SŽNS kelių apsaugos zonos (pagal Valstybinės reikšmės keliai apsaugos zonai nustatymo planą Vilniaus rajono savivaldybėje, patvirtintą Lietuvos Respublikos susisiekimo ministro 2025 m. birželio 9 d. įsakymu Nr. 3-215 (toliau – Planas). Pagal Specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatymo (toliau – Įstatymas) 13 straipsnio 1 dalį, tai sukuria tiesioginę prievolę atsakovui išmokėti kompensaciją. Įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad kompensaciją turi teisę gauti žemės sklypo, patenkančio į Įstatymo nurodytas teritorijas, savininkas (šiuo pareiškėjo/savininko atveju). Plano grafiniėje dalyje, 16 lape, pagal lapų išdėstymo schemą, matosi, pareiškėjo Žemės sklypai, besiriboja su Valstybinės reikšmės Krašto keliu Nr. (*duomenys neskelbtini*), ir Žemės sklypuose nubrėžta kelio apsaugos zona. Pareiškėjo Žemės sklypų pagrindinė naudojimo paskirtis ir naudojimo būdai – Komercinės paskirties objektų teritorijos ir gyvenamųjų pastatų teritorijos. Pagal Įstatymą, valstybinės reikšmės krašto kelio apsaugos zona, šiuo pareiškėjo atveju, yra vienoje kelio pusėje, 50 metrų pločio žemės juostos teritorija nuo kelio krašto (briaunų), į kurią patenka pareiškėjo Žemės sklypai (kitais žodžiais sakant, visa 50 metrų pločio žemės juosta – kelio apsaugos teritorija patenka į pareiškėjo Žemės sklypų teritoriją) ir šiose Žemės sklypų teritorijose draudžiama statyti gyvenamuosius ir kitos paskirties pastatus nesusijusius su kelių transporto priemonių ir eismo dalyvių aptarnavimu. Pareiškėjas nurodo Lietuvos Respublikos Konstitucinio teismo (toliau – KT) 2023 m. birželio 29 d. nutarimą Nr. KT60-N7/2023.

Pažymėtina, kad 2025 m. lapkričio 4 d. buvo pateiktas (per notarą) atsakovui prašymas išmokėti kompensaciją, o 2025 m. lapkričio 6 d. įteiktas. Atsakovas 2025 m. lapkričio 13 d. pareiškėjui el. paštu atsiuntė raštą Nr. (*duomenys neskelbtini*), kuriuo neigė gavęs priedus, t. y. prašymą išmokėti kompensaciją su privalomais priedais, tačiau notaro liudijimas patvirtina dokumentų pristatymą ir įteikimą. Atsakovas melavo, kad negavo priedų. Pažymėtina, kad jeigu atsakovas nebūtų gavęs pareiškėjo prašymo išmokėti kompensaciją (priedų), tokiu atveju atsakovas nebūtų galėjęs atsiųsti pareiškėjui rašto Nr. (*duomenys neskelbtini*) elektroniniu paštu, kuris buvo nurodytas tik pareiškėjo prašyme išmokėti kompensaciją. Taigi, 2025 m. gruodžio 29 d. pilnas dokumentų paketas (prašymas išmokėti kompensaciją su priedais) pakartotinai pateiktas atsakovui per e. pristatymo sistemą. Atsakovas jį gavo ir perskaitė tą pačią dieną. Pareiškėjas 2026 m. sausio 21 d. išsiuntė atsakovui priminimą per e. pristatymą, tačiau atsakovas jokio atsakymo nepateikė. Pareiškėjas 2026 m. sausio 28 d. išsiuntė atsakovui raginimą (pretenziją), nustatydamas 5 d. d. terminą, tačiau atsakovas jokio atsakymo nepateikė. Pažymėtina, kad atsakovas iki 2026 m. vasario mėn. 10 d. jokio sprendimo nepriėmė.

Pagal Aerodromo, civilinės aviacijos radiolokatorių, kelių, geležinkelio kelių ir jų įrenginių, geležinkelio želdinių, elektroninių ryšių tinklų elektroninių ryšių infrastruktūros apsaugos zonų planų, žemėlapių ir (ar) schemų rengimo (nerengiant teritorijų planavimo dokumento ar žemės valdos projekto) ir tvirtinimo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos susisiekimo ministro 2020 m. rugsėjo 8 d. įsakymu Nr. 3-511 (toliau – Tvarkos aprašas) 2 punktą, 2.2 papunktį, atsakovas yra tiesiogiai atsakinga už Įstatymo 13 straipsnyje nurodytų kompensacijų apskaičiavimą ir išmokėjimą.

Atsakovas, atsakydamas į pareiškėjo prašymą 2025 m. lapkričio 13 d. raštu Nr. (*duomenys neskelbtini*), tyčia nenurodė visų prašymo nagrinėjimui įtakos turinčių aplinkybių ir visų teisės aktų nuostatų, kuriomis turėtų remtis vertindamas prašymo turinį. Deklaratyviai nurodė, kad priedai neva nėra pateikti, tačiau nepateikė jokių argumentų ar aplinkybių, kodėl oficialiai per notarą pateiktas visų būtinų dokumentų paketas laikomas nepateiktu taip pažeisdamas Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 3 straipsnio 5 punkte nurodytą išsamumo principą. Atsakovo 2025 m. lapkričio 13 d. raštas Nr. (*duomenys neskelbtini*) yra neobjektyvus, šališkas, neteisiškas, tyčia neminimos ir ignoruojamos Kompensacijos dėl specialiųjų žemės naudojimo sąlygų taikymo Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatyme nurodytose teritorijose, nustatytose tenkinant viešąjį interesą, apskaičiavimo ir išmokėjimo metodikos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2019 m. gruodžio 11 d. nutarimu Nr. 1248 (toliau – Metodika) I skyriaus 1, 2, 3 punktai, II skyriaus 8 punktas, III skyriaus 23, 27, 31 punktai ir 23.4 papunktis, be to, dėl pirmoje rašto pastraipoje deklaratyviai nurodyto argumento, kad priedai neva nėra pateikti, nesivadovavo Metodikos II skyriaus 12, 13 punktu (neinformavo prašymą pateikusį pareiškėją, nenustatė termino trūkumams pašalinti ir (ar) papildomai informacijai pateikti dėl prašymo nagrinėjimo ir sprendimo priėmimo). Taip pat ignoruojamas KT nutarimas 2023 m. birželio 29 d. Nr. KT60-N7/2023. Atsakovas veikia neobjektyviai, šališkai, sąmoningai vilkindamas administracinę procedūrą taip pažeisdamas VAI 3 straipsnio 9 punkte nurodytą objektyvumo principą. Atsakovas negali remtis VAI 11 straipsnio 3 dalies 3 punkto išimtimi, nes atsakovo 2025 m. lapkričio 13 d. raštas pažeidžia VAI 10 straipsnio 5 dalies 4, 5, 6, 7 punkto nuostatas ir šis raštas nebuvo sprendimas iš esmės. Be to, siunčiant dokumentus per e. pristatymą (VAI 11 straipsnio 2 dalis), asmuo yra identifiktuotas. Šio skundo apimtyje, dėl pareiškėjo teisių įgyvendinimo, atsakovo administracinis sprendimas nepagrįstas įstatymais, todėl pažeistas VAI 3 straipsnio 4 punkte nurodytas įstatymo viršenybės principas.

Atsakovas atsiliepiu į pareiškėjo skundą prašo jį atmesti kaip nepagrįstą. Atsakovas paaiškino, kad pareiškėjas Bendrovei pateikė šiuos dokumentus: 2025 m. lapkričio 6 d. dokumentą, pavadinimu „Pareiškimas“ (2 lapai), dokumento registracijos Nr. (*duomenys neskelbtini*), į kurį Bendrovė atsakė 2025 m. lapkričio 13 d. raštu Nr. (*duomenys neskelbtini*); 2025 m. gruodžio 29 d.

dokumentą, pavadinimu „Prašymas išmokėti kompensaciją“ su pridėtais NTR duomenų banko išrašais ir duomenimis apie pritaikytą kelio apsaugos zoną, registracijos Nr. (*duomenys neskelbtini*), į kurį Bendrovė atsakė 2026 m. sausio 23 d. raštu Nr. (*duomenys neskelbtini*) su pastaba: „Informuojame, kad duomenys apie žemės sklypus jau buvo įvertinti ir atsakymas Pareiškėjui buvo pateiktas 2025 m. lapkričio 13 d., atsakymo dokumento numeris: (*duomenys neskelbtini*)“; 2026 m. sausio 28 d. „Raginimą (Pretenziją) dėl procedūrinių terminų pažeidimo ir kompensacijos išmokėjimo“, registracijos Nr. (*duomenys neskelbtini*), su pridėtais duomenimis apie Žemės sklypams pritaikytą kelio apsaugos zoną, įteikimo patvirtinimais; į kurį buvo pateiktas Bendrovės 2026 m. vasario 4 d. raštas Nr. (*duomenys neskelbtini*).

Dėl kompensacijos skyrimo pažymėtina, kad Kompensacijų dėl specialiųjų žemės naudojimo sąlygų taikymo, apskaičiavimo ir mokėjimo tvarką reglamentuoja Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2019 m. gruodžio 11 d. nutarimu Nr. 1248 (pakeitimai 2020 m. balandžio 1 d. nutarimu Nr. 339) patvirtinta Kompensacijos dėl specialiųjų žemės naudojimo sąlygų taikymo Lietuvos Respublikos specialiųjų žemės naudojimo sąlygų įstatyme nurodytose teritorijose, nustatytose tenkinant viešąjį interesą, apskaičiavimo ir išmokėjimo metodika (toliau – Metodika). Atsakovas remiasi ir nurodo Metodikos 8, 24 punktą, 9.4, 10.5 papunkčius, Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. spalio 14 d. nutartį civilinėje byloje Nr. 3K-7-335/2013 ir pažymi, kad pareiškėjas skunde teigia, kad yra ignoruojamas KT 2023 m. birželio 29 d. nutarimas Nr. KT60-N7/2023, tačiau nenurodė, kokios šio nutarimo nuostatos yra ignoruojamos. Atkreiptinas dėmesys, kad KT 2023 m. birželio 29 d. nutarime buvo sprendžiamas klausimas, ar Įstatymo 141 straipsnio 3 dalis tiek, kiek pagal ją kompensacija dėl specialiųjų žemės naudojimo sąlygų taikymo išmokama tik tais atvejais, kai specialiosios žemės naudojimo sąlygos žemės sklypui taikomos dėl ūkinės ir (ar) kitokios veiklos, pradėtos vykdyti po 1992 m. gegužės 11 d., neprieštarauja Konstitucijos 23, 29 straipsniams (nes asmenims, kurių žemės sklypams specialiosios žemės naudojimo sąlygos turėjo būti nustatytos ir (ar) taikomos dėl ūkinės ir (ar) kitokios veiklos, pradėtos vykdyti iki 1992 m. gegužės 11 d., kompensacija negalėjo būti mokama). Teismas pripažino minėtą Įstatymo nuostatą prieštaraujančia Konstitucijos nuostatomis. Tačiau KT minėtame nutarime nėra nurodęs, kad teisė pretenduoti gauti kompensaciją automatiškai sukuria pareigą ją išmokėti, nepaisant to, ar pateikti įrodymai apie nuostolius. Priešingai – KT pažymėjo, kad „kompensacijos dydis turėjo būti apskaičiuojamas Vyriausybės nustatyta tvarka įvertinus žemės sklype, patenkančiame į teritorijas, taikomų specialiųjų žemės naudojimo sąlygų visumą: nuostolius, patiriamus dėl vykdomos veiklos, suplanuotos veiklos (kai buvo pradėtos vykdyti procedūros, reikalingos šiai veiklai) ir (ar) galimybės valdyti, naudoti NTR įregistruotą nekilnojamąjį daiktą ir (ar) disponuoti juo sumažėjimo, galimybės naudoti žemės sklypą pagal pagrindinę žemės naudojimo paskirtį, žemės sklypo naudojimo būdą (būdus) praradimo, kitus nuostolius. Pirmiau nurodytas teisinis reglamentavimas ir teismų praktika patvirtina, kad kompensacija dėl specialiųjų žemės naudojimo sąlygų taikymo mokama esant šių sąlygų visumai: 1) asmuo patiria (patyrė) konkrečius nuostolius; 2) pateikė Metodikos nuostatas atitinkančią prašymą; 3) pridėjo įrodymus, pagrindžiančius konkrečius patirtus (patiriamus) nuostolius. Taigi asmuo, siekdamas gauti kompensaciją už nuostolius, patiriamus dėl specialiųjų žemės sąlygų taikymo, turi pateikti atitinkamą prašymą bei pagrįsti savo patiriamus nuostolius.

Pareiškėjui tiek skundžiamame rašte, tiek kituose Bendrovės pateiktuose raštuose buvo išsamiai paaiškinta, kodėl kompensacijos skyrimo klausimas negali būti svarstomas. Skundžiamame rašte nurodyta, kad prašymas išmokėti kompensaciją gali būti pradėtas nagrinėti ne anksčiau nei bus įregistruotas Planu nustatytos teritorijos, kurioje taikoma specialioji žemės naudojimo sąlyga, plotas, o sprendimas išmokėti kompensaciją gali būti priimtas tik už prašyme nurodytus, argumentuotus ir dokumentiniais įrodymais pagrįstus nuostolius, patiriamus dėl Planu nustatytos teritorijos taikymo. Pagal Metodikos 23.1-23.5 punktus kompensacijos dydis apskaičiuojamas įvertinus nuostolius, patiriamus dėl vykdomos veiklos apribojimų, pagrįstus vykdomos veiklos finansiniais dokumentais (finansinėmis ataskaitomis ir kitais duomenimis apie vykdomos veiklos pelningumą) ar kitais

pateiktais nuostolius įrodančiais dokumentais arba atlyginami nuostoliai, patirti dėl veiklos planavimo ir pagrįsti buhalterinės apskaitos dokumentais ar kitais pateiktais nuostolius įrodančiais dokumentais. Taip pat skundžiamame rašte pareiškėjui buvo pažymėta, kad būtent pats pareiškėjas turi įvertinti savo patiriamus nuostolius ir pateikti dokumentus, įrodančius kokius nuostolius patiria dėl konkrečių specialiųjų žemės naudojimo sąlygų taikymo. Bendrovė nėra įpareigota ir net neturi galimybės įvertinti, ar pareiškėjas patiria (patyrė) nuostolius ir jei patyrė, tai kokio dydžio šie nuostoliai, nes tokias aplinkybes žino tik jis pats. Pareiškėjas nepateikė dokumentų, įrodančių nuostolius, patirtus dėl prarastos ir (ar) sumažėjusios galimybės Žemės sklypuose (jų dalyje), patenkančiuose į Įstatyme nurodytą teritoriją, vykdyti vykdomą ir (ar) suplanuotą vykdyti veiklą, parengtų (pradėtų rengti) planavimo ar statybos dokumentų, ar kitų nuostolių, patirtų dėl specialiųjų žemės naudojimo sąlygų taikymo nustatytoje nurodytoje teritorijoje (tarp jų – nuostoliai, patirti dėl Metodikos 32 punkte nurodytų ne ilgiau kaip vienerius metus trunkančių apribojimų (toliau – trumpalaikiai apribojimai). Todėl pagrįstai buvo nurodyta, kad kompensacijos klausimas toliau nėra svarstomas.

Nesutiktina ir su tuo, kad pareiškėjui turėjo būti nustatytas terminas prašymo trūkumams pašalinti. Pagal Metodikos 13 punktą jeigu asmenų, turinčių teisę teikti prašymą pagal Metodikos 3 punktą, prašymas neatitinka Metodikos 9 ir (ar) 10 punktuose nustatytų reikalavimų ir šiuos trūkumus galima ištaisyti ir (ar) Kompensaciją išmokančiam asmeniui ar institucijai sprendimui dėl Kompensacijos išmokėjimo priimti reikalingi papildomi duomenys (ar būtina patikslinti pateiktus duomenis), Kompensaciją išmokantis asmuo ar institucija apie tai pasirinktu informavimo būdu informuoja prašymą pateikusį asmenį, nustatydamas ne trumpesnę kaip 10 darbo dienų nuo šio informavimo dienos terminą trūkumams pašalinti ir (ar) papildomai informacijai pateikti. Nagrinėjamu atveju nebuvo pagrindo nustatyti pareiškėjui 10 darbo dienų terminą pašalinti trūkumus, patikslinti informaciją, kadangi Bendrovei iš esmės nebuvo pateiktą jokių duomenų: nei Metodikos reikalavimus atitinkančio prašymo, nei jį patvirtinančių įrodymų, kuriuos būtų galima tikslinti, pildyti.

Dėl dokumentų gavimo / išsiuntimo pažymėtina, kad pareiškėjas teigia, kad Bendrovė melagingai nurodė, kad 2025 m. lapkričio 6 d. negavo jokių priedų ir tą neva patvirtina prie skundo pridėtas notarės liudijimas. Kaip minėta, 2025 m. lapkričio 6 d. Bendrovėje buvo gautas iš pareiškėjo el. pašto (*duomenys neskelbtini*) siųstas dokumentas, pavadinimu „Pareiškimas“, kurį sudarė 2 lapai (dokumento registracijos Nr. (*duomenys neskelbtini*)). Tai patvirtina kartu su šiuo atsiliepimu pridėdama Bendrovės dokumentų valdymo sistemos aktualaus dokumento iškarpa, iš kurios matyti, kad pareiškėjas pridėjo tik vieną dokumentą – pareiškimą be jokių priedų. Iš pareiškimo turinio matyti, kad pareiškėjas Vilniaus rajono 4-ajame notaro biure sudarė pareiškimą, kuriuo prašė šio notaro biuro notarės Vilijos Partaukienės persiųsti Bendrovei prašymą išmokėti kompensaciją su priedais. Tačiau Bendrovėje nėra registruota jokių notarės siųstų dokumentų, kurie būtų susiję su pareiškėjo pareiškimu. Kartu su skundu Komisijai pareiškėjas yra pateikęs Vilniaus rajono 4-ojo notaro biuro notarės liudijimą, kuris, pažymėtina, nėra pasirašytas nei fiziniu, nei elektroniniu parašais. Liudijime nurodyta, kad Bendrovei buvo persiųstas pareiškėjo 2025 m. lapkričio 3 d. pareiškimas, patvirtintas Vilniaus r. 4-ojo notaro biuro notarės Vilijos Partaukienės. Iš pridėtos Lietuvos pašto siuntų informacijos matyti, kad „Siunta įteikta gavėjui“ adresu „Vilniaus senamiesčio siuntų centras, Totorių g. 8, Vilnius“. AB „Via Lietuva“ buveinė yra Vilniuje, Kauno g. 22, tačiau duomenų, kad siunta būtų buvusi įteikta Bendrovei, nėra. Pirmiau nurodytos aplinkybės ir pateikti įrodymai patvirtina, kad 2025 m. lapkričio 6 d. Bendrovė buvo gavusi tik patį pareiškimą be priedų. Taigi nebuvo gavusi jokių kitų dokumentų, kuriais remiantis galėtų spręsti dėl kompensacijos išmokėjimo, todėl pagrįstai skundžiamame rašte nurodė, kad kompensacijos klausimas toliau nėra svarstomas. Pareiškėjui kompensacijos gavimo sąlygos taip pat išsamiai buvo nurodytos ir kituose dvejuose Bendrovės raštuose. Pasak pareiškėjo, be skundžiamo dokumento jis nėra gavęs jokių kitų Bendrovės raštų; dokumentai jam turėjo būti siųsti per E. pristatymą. Pagal Ikiteisminių ginčų

nagrinėjimo įstatymo 9 straipsnio 1 dalį viešojo administravimo subjektai turi, o asmenys gali rengiamus oficialius elektroninius dokumentus vieni kitiems siųsti ir gauti per Nacionalinę elektroninių siuntų pristatymo naudojant pašto tinklą informacinę sistemą (toliau – E. pristatymo sistema), išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nurodytus atvejus. Šios teisinio reglamentavimo nuostatos dėl dokumentų siuntimo neturi griežto imperatyvaus pobūdžio – svarbiausia, kad būtų sudarytos sąlygos vieni kitiems siųsti ir gauti dokumentus. Ikiteisminių ginčų nagrinėjimo įstatymo 13 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad asmeniui, pateikusiam prašymą, ar asmeniui, dėl kurio galimai pažeistų teisių ir teisėtų interesų yra pradėta administracinė procedūra, taip pat asmenims, kuriems administracinis sprendimas turi tiesioginį poveikį, ne vėliau kaip per 3 darbo dienas nuo administracinio sprendimo priėmimo dienos raštu pranešama apie priimtą administracinį sprendimą pateikiant to sprendimo kopiją, o kai reikia apsaugoti atitinkamų kategorijų duomenis, – nuasmenintą priimto administracinio sprendimo nuorašą. Paminėtame straipsnyje nėra reglamentuojama, koku būdu privalo būti išsiųstas sprendimas, taip pat nėra įpareigojimo sprendimą privalomai išsiųsti per E. pristatymo sistemą. Pareiškėjas 2025 m. lapkričio 6 d. pareiškimą Bendrovei pateikė el. paštu. Atsakymas pareiškėjui pateiktas tokiu pat būdu, kaip ir buvo gautas – tuo pačiu el. paštu: (*duomenys neskelbtini*). Pareiškėjas neginčija, kad el. paštu išsiųstą skundžiamą raštą jis gavo. Tačiau pareiškėjas neigia, kad yra gavęs kitus du Bendrovės siųstus dokumentus: 2026 m. sausio 23 d. raštą Nr. (*duomenys neskelbtini*) bei 2026 m. vasario 4 d. raštą Nr. (*duomenys neskelbtini*). Atsižvelgiant į tai, atsakovas pateikia Bendrovės dokumentų valdymo sistemos duomenis apie priimtus ir išsiųstus raštus. Šie pateikti duomenys patvirtina, kad minėti du Bendrovės raštai buvo jam išsiųsti jo nurodytu el. paštu, ir pareiškėjas juos turėjo gauti. Pažymėtina, kad nors pareiškėjas su antruoju 2025 m. gruodžio 30 d. prašymu pateikė dokumentą, pavadintą „Prašymas išmokėti kompensaciją“, susidedantį iš 22 lapų, tačiau, be duomenų apie Žemės sklypus ir NTR duomenų bazės išrašų, nebuvo pateiktas nei Metodikos reikalavimus atitinkantis prašymas, nei įrodymai apie patiriamus (patirtus) nuostolius. Jo pateiktus duomenis Bendrovė buvo savarankiškai susirinkusi dar gavusi pirmąjį pareiškėjo pareiškimą. Taigi antrajame prašyme pareiškėjas nepateikė iš esmės jokios naujos informacijos ar duomenų, kuriais vadovaujantis būtų galima priimti sprendimą dėl kompensacijos išmokėjimo. Būtent dėl to, Bendrovė 2026 m. sausio 23 d. rašte Nr. (*duomenys neskelbtini*) pabrėžė, kad duomenys apie Žemės sklypus jau buvo įvertinti ir atsakymas pareiškėjui pateiktas 2025 m. lapkričio 13 d. (kaip minėta pareiškėjas neginčija, kad gavo šį raštą).

Skundžiamame rašte yra konkrečiai nurodyta, koku teisės aktu remtis (t. y. Metodika) ir tai, kad yra būtina pateikti prašymą su nuostolius pagrindžiančiais įrodymais. Tačiau pareiškėjas ir trečiajame savo prašyme 2026 m. sausio 28 d. „Raginime (Pretenzijoje) dėl procedūrinių terminų pažeidimo ir kompensacijos išmokėjimo“, tokio prašymo nepateikė. Pridėti duomenys apie Žemės sklypams pritaikytą kelio apsaugos zoną savaime nepagrindžia, kad yra patiriami ar patirti nuostoliai.

Dėl veiklos ribojimo kelio apsaugos zonoje pažymėtina, kad Lietuvos Respublikos susisiekimo ministro 2021 m. liepos 20 d. įsakymu Nr. 3-353 patvirtintame Pritarimo projektui ar numatomai veiklai kelių apsaugos zonose tvarkos apraše (toliau – Aprašas) yra detalizuojama veiklos kelio apsaugos zonoje tvarka. Pareiškėjui skundžiamame rašte buvo nurodyta, kad nustatytos specialiosios žemės taikymo sąlygos neapriboja veiklos pagal žemės sklypų paskirtį bei nurodė, kur rasti detalią informaciją dėl galimos ūkinės veiklos (Apraše). Atkreiptinas dėmesys, kad 2025 m. liepos 7 d. Žemės sklypams įregistruotos kelio apsaugos zonos nėra naujai nustatytos – iš esmės tokios pačios apsaugos zonos buvo nustatytos dar iki Plano patvirtinimo, Planu kelių apsaugos zonos tėra įrašomos į vieningą nekilnojamojo turto registrą. Kelio apsaugos zona Planu nebuvo naujai nustatyta, pakeista ar išplėsta. Kad kelio apsaugos zonos nėra nustatytos tik Planu, patvirtina ir kartu su šiuo atsiliepimu teikiami NTR duomenų bazės išrašai (jų 9.4 papunkčiai) su istorija, iš kurių matyti, kad kelio apsaugos zonos buvo nustatytos dar 2010 m. Pažymėtina, kad Įstatyme nurodyti ribojimai nesumažina naudojamos Žemės sklypų erdvės, o galimybės statyti (rekonstruoti) statinius priklauso ne tik nuo kelio apsaugos zonos, bet ir turi atitikti kitų statybą reglamentuojančių teisės

aktų reikalavimus. Vien kelio apsaugos zonos egzistavimo Žemės sklype faktas taip pat nereiškia, kad dėl to sumažėja Žemės sklypo vertė. Bendrovė skundžiamame rašte nurodė, kad nustatytos kelių apsaugos zonos neapriboja galimybės vykdyti Žemės sklypuose veiklą pagal žemės naudojimo paskirtį. Jokių prašymų dėl pritarimo naujai veiklai ar esamos veiklos pakeitimams Žemės sklypuose, kurių dalis patenka į kelių apsaugos zoną, nebuvo gauta. Atsižvelgiant į tai kelio apsaugos zonų nustatymas savaime negali būti vertinami kaip mažinantis Žemės sklypų vertę, apsunkinantis galimybę naudotis Žemės sklypais ar suvaržantis iki šiol tuose Žemės sklypuose vykdytą veiklą. Pareiškėjas taip ir nepateikė jokių paaiškinimų ir įrodymų, kaip konkrečiai Planu nustatyta kelių apsaugos zona suvaržo jo galimybę naudotis Žemės sklypais, kokius nuostolius jis dėl to patiria ar patyrė.

Dėl skundžiamo rašto bei Bendrovės veiksmų pagrįstumo pažymėtina, kad asmenys, teikdami savo prašymus, pareiškimus ir skundus, turi sąžiningai naudotis šia teise ir ja nepiktnaudžiauti. Nesutiktina su pareiškėjo nurodytais VAI pažeidimais, kadangi tiek skundžiamame rašte (kurį pareiškėjas pripažįsta gavęs), tiek ir kituose Bendrovės raštuose (kurie buvo išsiųsti pareiškėjui jo nurodytu el. paštu ir turėjo būti gauti) buvo išsamiai paaiškinta kompensacijos suteikimo tvarka bei reikalaujami pateikti dokumentai, nuorodos į teisės aktus. Pareiškėjas reikalauja kompensacijos už kelių apsaugos zonos nustatymą, nepateikdamas jokių tai pagrindžiančių įrodymų, ką patvirtina ir jo su skundu Komisijai pateikti įrodymai. Tiek remiantis bendraisiais teisės principais, tiek Metodikos nuostatomis, būtent tas asmuo, kuris teigia, jog patiria nuostolius, ir turi pareigą pateikti įrodymus, pagrindžiančius jo patirtus nuostolius.

Skundas atmestinas

Byloje nagrinėjamas ginčas dėl Bendrovės įpareigojimo atlikti veiksmus.

Bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėjas 2025 m. lapkričio 3 d. pareiškimu kreipėsi į atsakovą (Bendrovėje šis pareiškimas gautas 2025 m. lapkričio 6 d.) prašymas išmokėti kompensaciją dėl prarastos galimybės naudoti, valdyti ir disponuoti žemės sklypo dalimi pagal pagrindinę naudojimo paskirtį, naudojimo būdą.

Bendrovė 2025 m. lapkričio 13 d. raštu Nr. *(duomenys neskelbtini)* „Dėl pareiškimo“ pareiškėjui pateikė atsakymą į jo 2025 m. lapkričio 6 d. gautą prašymą.

Pareiškėjas 2025 m. spalio 30 d. prašymu (prašymas pareiškėjo elektroniniu kvalifikuotu parašu pasirašytas 2025 m. gruodžio 29 d.) kreipėsi į Bendrovę prašydamas išmokėti kompensaciją dėl prarastos galimybės naudoti, valdyti ir disponuoti žemės sklypo dalimi pagal pagrindinę žemės naudojimo paskirtį, naudojimo būdą.

Bendrovė 2026 m. sausio 23 d. raštu Nr. *(duomenys neskelbtini)* „Dėl kompensacijos“ pareiškėjui į jo 2025 m. gruodžio 30 d. prašymą atsakė, be kita ko pažymėdama, jog duomenys apie žemės sklypus jau buvo įvertinti ir atsakymas pareiškėjui pateiktas 2025 m. lapkričio 13 d., atsakymo Nr. *(duomenys neskelbtini)*. Pažymėjo, kad žemės sklypų naudojimo situacija dėl užregistruotų Nekilnojamojo turto registre kelių AZ nepasikeitė, nes kelių AZ jau buvo registruota, o tai yra sudėtinė žemės sklypo kadastro duomenų dalis dar iki Įstatymo įsigaliojimo. Kompensacijos klausimas toliau nėra svarstomas.

Pareiškėjas 2026 m. sausio 28 d. raginimu (pretenzija) „Dėl procedūrinių terminų pažeidimo ir kompensacijos išmokėjimo“ Bendrovės prašė nedelsiant (ne vėliau kaip per 5 darbo dienas) priimti oficialų sprendimą dėl kompensacijos skyrimo ir pateikti jos apskaičiavimą; pripažinti faktinį nuostolį dėl žemės sklypų nuvertėjimo.

Bendrovė 2026 m. vasario 4 d. raštu Nr. *(duomenys neskelbtini)* „Dėl X. X. 2026-01-28 raginimo (pretenzijos)“ pareiškėjui į jo 2026 m. sausio 28 d. raginimą (pretenziją) pateikė atsakymą.

Taigi, pareiškėjas iš esmės Komisijai skunde kėlė ginčą dėl neveikimo, t. y. atsakovo neveikimas, anot pareiškėjo, pasireiškė motyvuoto administracinio sprendimo nepriėmimu dėl pareiškėjo prašymų išmokėti kompensaciją už NTR ir Kadastrę įregistruotas teritorijas, kuriose taikomos SZNS. Pareiškėjas pažymi, kad 2025 m. lapkričio 4 d. pateikė atsakovui prašymą išmokėti

kompensaciją su privalomais priedais per notarą ir 2025 m. lapkričio 6 d. šis prašymas buvo įteiktas. Atsakovas 2025 m. lapkričio 13 d. raštu pareiškėjo el. pašto adresu atsiuntė raštą Nr. (*duomenys neskelbtini*), kuriuo neigė gavęs priedus, tai yra, prašymą išmokėti kompensaciją su privalomais priedais (Notaro liudijimas patvirtina dokumentų pristatymą ir įteikimą). Pareiškėjas nurodo, jog atsakovo melą apie priedų negavimą patvirtina tokia aplinkybė – jei atsakovas nebūtų gavęs pareiškėjo prašymo išmokėti kompensaciją (atsakovo žodžiais – pridedamų dokumentų), tokiu atveju atsakovas nebūtų galėjęs atsiųsti rašto (atsakymo) Nr. (*duomenys neskelbtini*) pareiškėjui el. pašto adresu, kuris buvo nurodytas tik pareiškėjo prašyme išmokėti kompensaciją. Taip pat pareiškėjas pažymi, jog Bendrovė į pareiškėjo 2025 m. gruodžio 29 d., 2026 m. sausio 21 d. ir 2026 m. sausio 28 d. prašymus atsakymų nepateikė.

VAĮ 10 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad viešojo administravimo subjektas administracinį sprendimą dėl asmens prašymo ar skundo turi priimti per 20 darbo dienų nuo tokio prašymo ar skundo gavimo dienos. Jeigu prašymas ar skundas gautas po darbo valandų, poilsio ar šventės dieną, jo gavimo diena laikoma po jos einanti darbo diena. Kai dėl objektyvių priežasčių per šį terminą administracinis sprendimas negali būti priimtas, viešojo administravimo subjektas šį terminą gali pratęsti ne ilgiau kaip 10 darbo dienų. Asmeniui apie tokį termino pratęsimą per 5 darbo dienas nuo sprendimo pratęsti terminą priėmimo dienos pranešama raštu ir nurodomos pratęsimo priežastys.

Byloje esantys faktiniai duomenys patvirtina, jog pareiškėjui buvo pateikti Bendrovės atsakymai į visus pareiškėjo siųstus prašymus. T. y. į 2025 m. lapkričio 3 d. pareiškimą Bendrovė atsakė 2025 m. lapkričio 13 d. raštu Nr. 2(*duomenys neskelbtini*), į pareiškėjo 2025 m. spalio 30 d. prašymą (pasirašytas 2025 m. gruodžio 29 d.) Bendrovė atsakė 2026 m. sausio 23 d. raštu Nr. (*duomenys neskelbtini*), į pareiškėjo 2026 m. sausio 28 d. raginimą (pretenziją) Bendrovė atsakė 2026 m. vasario 4 d. raštu Nr. (*duomenys neskelbtini*). Šių atsakymų išsiuntimo faktą pareiškėjo elektroninio pašto adresu patvirtina ir Bendrovės pateikiami sistemos išrašai.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas, aiškindamas informacijos tikslumo ir išsamumo principus yra konstatavęs, kad Įstatymas nustato institucijos ar įstaigos pareigą prašančiam asmeniui pateikti turimo, o ne asmens norimo gauti, turinio informaciją (taip pat ir informacijos kiekio prasme) (žr., pvz., 2015 m. balandžio 21 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-1090-624/2015 ir kt.).

Dėl pareiškėjo siųsto 2026 m. sausio 21 d. priminimo Bendrovei pažymėtina, kad šiuo atveju dar nebuvo pasibaigęs VAĮ 10 straipsnio 4 dalyje įtvirtintas 20 darbo dienų atsakymo pateikimui nustatytas terminas kai pareiškėjas pateikė 2026 m. sausio 28 d. raginimą. Pareiškėjo 2026 m. sausio 21 d. priminime nustatytas 5 dienų terminas atsakymui pateikti neįpareigoja atsakovo atsakyti per pareiškėjo nurodomą, o ne įstatymo numatomą, nustatytą terminą, todėl Bendrovė pateikė atsakymą 2026 m. vasario 4 d. Papildomai pažymėtina, jog Bendrovės 2025 m. lapkričio 13 d. raštą Nr. (*duomenys neskelbtini*) pareiškėjas gavo ir tai patvirtina skunde. Šis Bendrovės raštas buvo siųstas elektroninio pašto adresu analogiškai kaip ir kiti Bendrovės raštai, todėl objektyvių priežasčių, kodėl pareiškėjas kitų rašto negavo, Komisija nenustatė, todėl vertinama, jog pareiškėjas gavo (turėjo gauti) ir kitus Bendrovės siųstus raštus.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, tenkinti pareiškėjo skundo jame nurodomais argumentais, Komisija neturi nei teisinio, nei faktinio pagrindo, dėl ko pareiškėjo skundas atmetinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjo X. X. skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Ingrida Sabaliauskienė

Komisijos nariai

Eglė Bilevičiūtė

Žydrūnas Plytnikas